

Стъклени стени

Лили Иванова

19 януари 2025 г.

Твоите ръце палят нощта,
трепет и страст ще се случат, може би.
Мое „не“, твоето „да“, –
всичко това вероятно прѣдстои.

Разпилѣ докрай душата ми,
но дали ще си сѣдбата ми?

Може би днес, може би тук,
може би утрѣ призори,
може би сѣ теб, може би сѣ мен ще стане чудо.

Може би аз, може би ти,
скрити задъ стъклени стени,
сѣ прѣплетени души,
накъ ще сме чужди.

Може би днес, може би тук,
може би утрѣ призори,
може би сѣ теб, може би сѣ мен ще стане чудо.

Може би въ насъ тя ще стопи
тежките стъклени стени.
Ела, любов, не искамъ друго!

Твоите ръце палят нощта,
трепет и страст ще се случат, може би.
Мое „не“, твоето „да“, –
всичко това вероятно прѣдстои.

Разпилѣ докрай душата ми,
но дали ще си сѣдбата ми?

Може би днес, може би тук,
може би утрѣ призори,

може би съ тебъ, може би съ менъ ще стане чудо.

Може би азъ, може би ти,
скрити задъ стъклени стени,
с прѣплетени души,
накъ ще сме чужди.

Може би днесъ, може би тукъ,
може би утрѣ призори,
може би съ тебъ, може би съ менъ ще стане чудо.

Може би въ насъ тя ще стопи
тежкитѣ стъклени стени.
Ела, любовъ, не искамъ друго!

Ела, любовъ, не искамъ друго!